

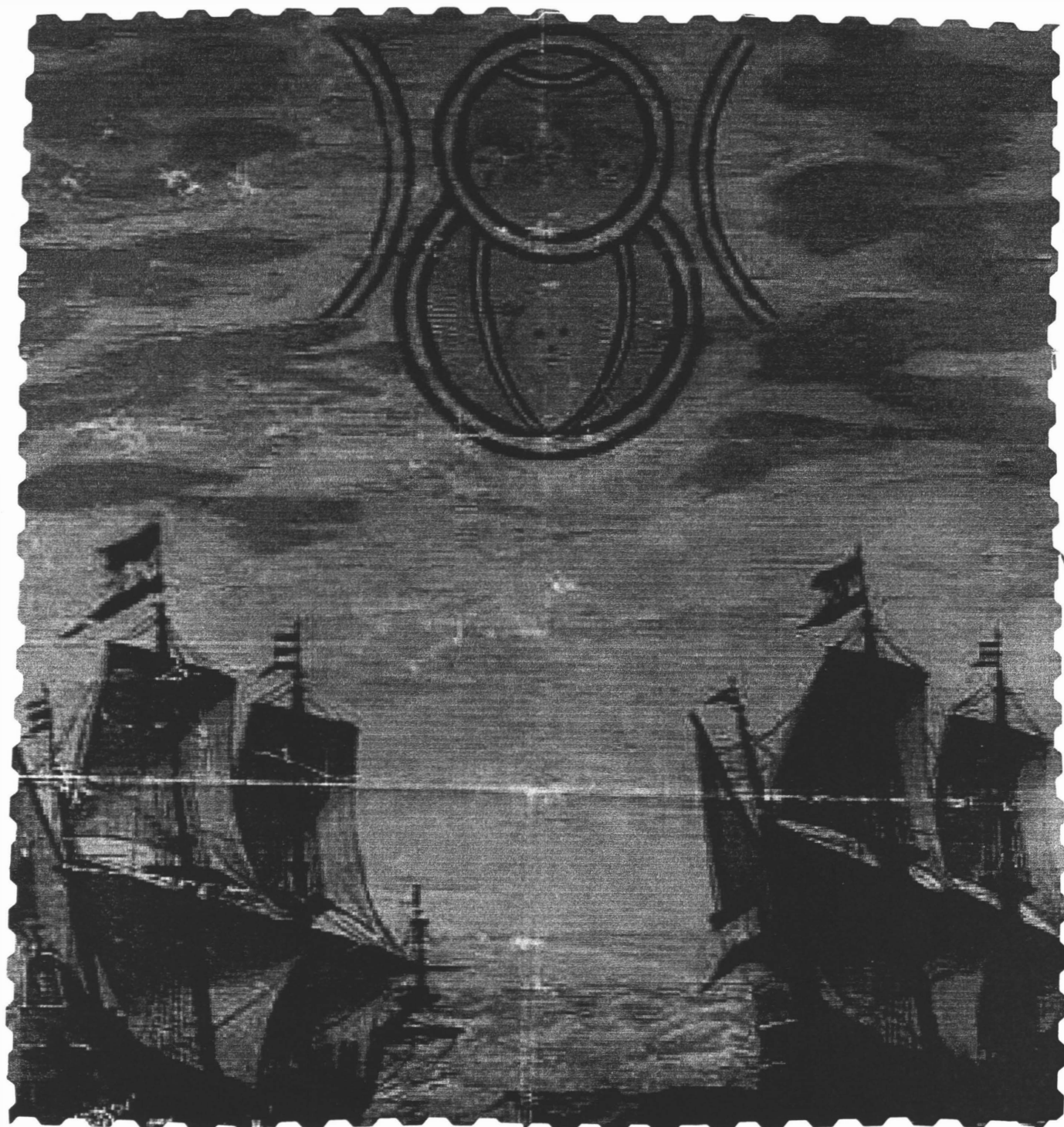
UFO

NYTT

NR 1

2007

Västerbergslagens UFO Förening Stjärnbergsv 43 77790 Smedjebacken tel 0240 79135

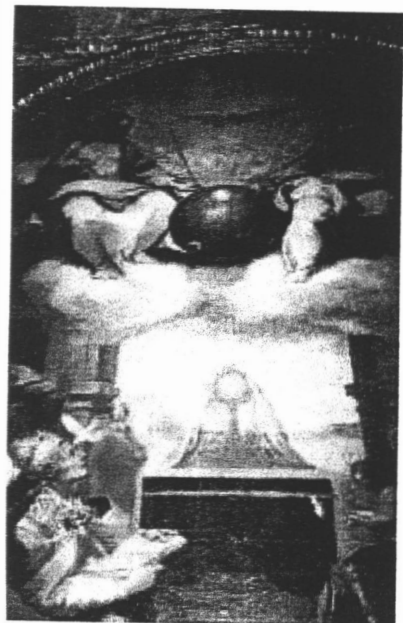
Målning från 1660...Tyskland

UFO-NYT

NR 1

2007

INNEHÅLL:

- S 2 Förord av Gudrun
- " 3-5 Rapporter
- " 6 Vad tycker du om det här?
- " 7-8 Klipp
- " 9-11 New Foundland 1956
- " 12 Universums ålder genom tiderna
- " 13 Vad är en pulsar?
- " 14-15 West Virginias gåtfulla "fågel"
- " 16 Första "bevingade" mannen
- " 17 Poltergeisteffekt
- " 18 Klipp
- " 19-21 Grönt miniplan blev hängande
- " 22 Brev från AFU
- " 23 Div...smått o gott
- " 24 Jättelikt svart hål
- " 25 Oklart om klimatet

● – Tusan också! Nu glömde jag köpa potatis.
– Du börjar kanske bli lite glömsk?
– Inte alls. Jag kom ju ihåg att jag glömt köpa potatis.

● I rätten:

– Ni erkänner alltså att ni sköt Svensson i benet under älgjakten?

– Ja, herr domare, men det var ett misstag.

– Misstag? Svensson skrek ju: "Jag är ingen älg, jag är Svensson!"

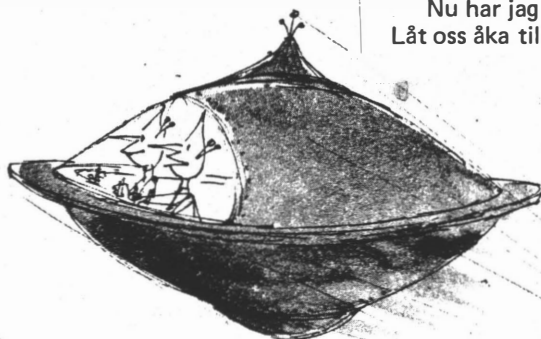
– Ja, men jag tyckte han skrek: "Jag är inte Svensson, jag är en älg!" Hely Nilsson, Vegby

ning från 1600-talet, obs den satellitliknande tingesten i mitten

BANTNINGSMASKIN.

(Förutom att man äter mindre, gör man av med en hel del energi.)

Nu har jag fått nog av jorden.
Låt oss åka tillbaka till civilisationen.

västerbergslagens UFO-förening
Stimmerbovägen 43 77790 Smedjebacken

VBU.s Jubileumsträff.

Vi hade arbetat under hösten med planering för festen. Bjudit in intressanta föredragare, fixat god mat och fika, allt gratis för våra medlemmar. Vi såg fram emot som vi trodde ett högt medlemsdeltagande från både "gamla " som nya medlemmar.

Stämningen var nostalgisk när vi fick klart att Juan Manzanares, en av grundpelarna till VBU skulle delta. Tänk att få sitta och minnas hur det en gång var, och vilka svårigheter vi hade då. Vi hade ofantligt roligt, inget var omöjligt. Alla hade en energi som verkade outtömlig. Aktiviteten i föreningen vid denna tid var mycket hög. Det fanns ork till både barn, familj och UFO då. Mycket har hänt på VBU.s väg under dessa 30 år.

Föredragare som Pia Andersson med sitt livliga och medryckande föredrag, varom än ibland lite svårtolkad med för icke invigda i arkeologins värld. Det användes kanske för mycket svåra ord för en oinvigd. Men i stort mycket, mycket intressant. Hennes positiva syn och öppenhet var uppfriskande. Stig Welinders föredrag var kortare och mycket sakligare, han höll inte med Pia i allt och därav blev det ännu mera spännande. För nu fick man klart för sig att man även i detta gebit faktiskt har olika syn på saker och ting. Det är ju så att det nog måste finnas en ung orädd tanke, liksom ett äldre stabilt kunnande.

Clas Svahn var den siste talaren och han är ju som alltid duktig och saklig. UFO-SVERIGE har en guldgruva i honom, som år ut och år in sliter för att verksamheten ska gå ihop. Han skriver böcker, reser runt och håller föredrag. Clas har ju även ett jobb som skall skötas, likväl en familj som måste få sin del av honom.

Juan öppnade naturligtvis hela vår Jubileumsfest, vem annars? Han talade om starten m.m. Ja ni skulle bara veta vad ni gått miste om ni som inte kom. Klart vi är besvikna, det kom ett tjugotal personer av alla som vi inbjudit. Men vi som var där fick ändå uppleva nostalgi, blandat med nytt. Jag skulle vilja säga ett stort tack och kram till er alla som var där.

Nu går föreningen in i ett lugnare tempo under våren. Det blir årsmöte och vår förhoppning en mysig grillkväll längre fram. Kanske kan vi inbjudas Juan med familj att delta och fortsätta lite UFO-prat. Det finns fortfarande mycket trevligt att se fram emot. Våra grillkvällar brukar vara mysiga och gemytliga med prat om det senaste på UFO-fronten, likväl som andra udda ämnen.

Gudrun Andersson.

UFO Rapporter.

Det är fortfarande ganska ont om UFO-rapporter. Vi förstår att det mesta kommer till UFO-SVERIGES hemsida. Vidare så ringer en del, men när man sänder ett rapportformulär till vittnena då fyller dom inte i blanketterna. Kanske dom inte förstår vidden av hur viktigt det är för oss som skall arbeta med rapporten sedan.

Bengt Karlsson samlar in en del rapporter och han gör nog det enda rätta, som besöker alla personligen.

Namn: Mikael Henriks.

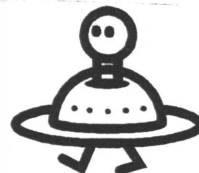
Ort: Dammsjön.

Tid: 2005 01 07. Kl.22.00   **Obs.tid** ca:30 minuter.

Handläggare: Bengt Karlsson.

Mikael säger:

Fredagen den 7 januari badade jag och en arbetskamrat i mitt vildmarksbad (badtunna) placerad vid Dammsjöns norra strand i Myrberget. Vi kom dit ca 19.30 och började bada. Ca 20.00 ser vi en ljuspunkt strax över trädtopparna i riktning nordost. Efter en stund tittade vi tillbaka och då har ljuspunkten ändrat sig i höjdlid och är nu betydligt högre upp än trädtopparna. Detta såg vi som egendomligt. Efter ytterligare en stund var ljuspunkten helt borta. Ljuspunkten kan liknas vid en stjärna, avståndet kan jag inte bedöma. Kan även tillägga att vi var helt nyktra vid detta tillfälle. Vädret var stjärnklart, svag vind, ca +5 gr.

Rätt lösning till TIPS-TOLVAN i förra numret:

1 B (Geigermätare), 2 A (Mars), 3 B Vostok 1), 4 C (Månen), 5 B (Jupiter), 6 A (Syre), 7 C (Ampere), 8 A (Orust), 9 C (Sverige), 10 B (Vintergatan), 11 A (Vattensvullnad), 12 B (Telepati).....

Tyvärr har det inte kommit in något svar med alla rätt. Vi har därför valt att skicka varsin Trisslott till de tre som hade 11 rätt. Det är Göran Hållbus i Orsa, Ingrid Pettersson i Bjursås och Ingvar Källing i Ludvika. Grattis till er!

Namn: Conny Arvidsson

Ort: Nornskogen - Vikmanshyttan Hedemora.

Tid: 03.30 OBS-tid: 30 Sekunder. 2006 11 25.

Handläggare: Bengt Karlsson.

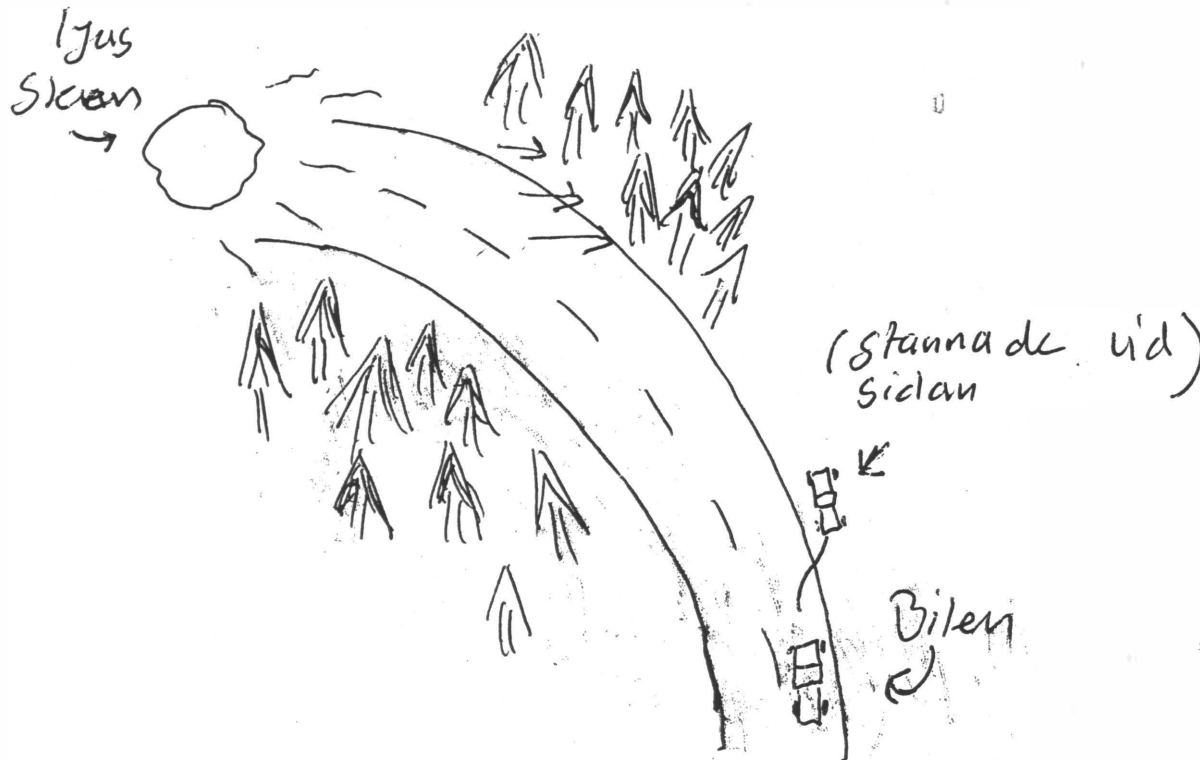
Berättelsen:

Klockan 03.30 natten till söndagen den 25 nov. så kom vi ett gäng med 5 grabbar på väg hem från Hedemora. Vi åkte över Norn-skogen mot Vikmanshyttan. När vi kom i en vänsterböj, mitt ute i storskogen såg vi ett ljus, jag trodde det var en lastbil och stannade till. Ljuset blev starkare och jag körde till sidan för vägen var så pass smal, att om det var en lastbil så skulle det inte gå att mötas.

Färgen på ljuset var relativt blått. Det påminde om ljuset på dom nya extraljuserna som kommit till på bilarna. Men ljuset bara slocknade och ingen lastbil eller annat fordon kom.

4. Teckning(ar) av fenomenet

Försök att göra en eller flera teckningar av fenomenet Du såg, med sådana detaljer som Du säkert kunde se. Gör gärna flera teckningar, en som visar fenomenets utseende och **en annan** som visar Ditt synfält med fenomenets rörelser över himlen samt exempelvis solens eller månens läge. Om Du såg mer än ett fenomen (föremål) samtidigt visa då med en teckning hur dessa rörde sig i förhållande till varandra.

Fortsätt gärna på ett eller flera extraark!

Namn: Anonym.

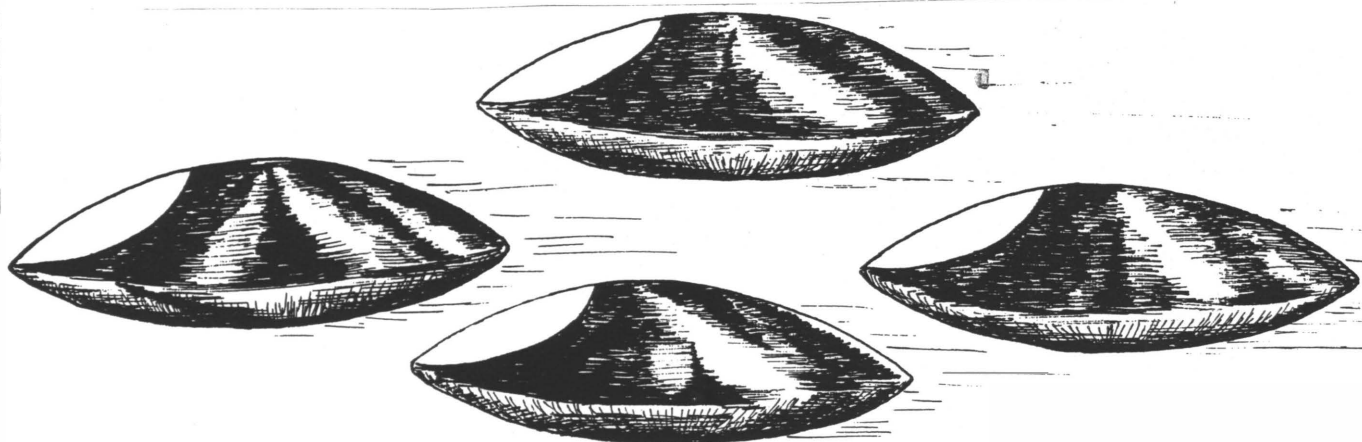
Ort: Moren. St.Skedvi.

Tid: 2006-12-03 Kl.06.20 OBS-tid ca.5 minuter.

Handläggare: Bengt Karlsson.

Vittnet berättar:

Söndagen den 3 /12 kom jag ut på gården, det var morgon och klockan var 6.20 jag skulle åka till jobbet. Det var väldigt stjärnklart så jag stannade till och tittade upp mot himlen. Jag lade märke till en stor stjärna som lyste skarpt. Jag gick en bit till och tittade upp igen, den var kvar, men helt plötsligt så släcktes den ner helt. Sedan kom ljuset tillbaka och började att förflytta sig norrut med en jämn hastighet. Ljuset var konstant gulvitt. Jag såg fenomenet i ca 5 minuter.

Den 4 april i år "uppvaktades" Smålandsstenar av fyra okända föremål. Familjen Sandblad i Smålandsstenar observerade föremålen som efter en stund i samband med en gir försvann i kvällshimlen.

Långfredagen den 4 april var det Smålandsstenars tur att bli uppvaktat av den här gången fyra okända föremål på kvällshimlen. Så här säger familjen Sandblad på Rönnvägen i Smålandsstenar:

- Något sådant har vi aldrig sett förut. På långfredagskvällen kunde de under 40 minuter betrakta två olika mystiska himlafenomen som man inte kan tänka sig någon 'vardaglig' förklaring på.

- Vid 20.30-tiden såg vi ett ljus, i storlek som en stjärna, som snabbt gick på himlen från väster till öster. Medan vi tittade på ljuset saktade det in och stannade. En stund senare började det röra sig igen.

- Senare såg vi två ljusfenomen, som rörde sig mot varandra. Det syntes tydligt när kurserna korrigerades så att de skulle möta varandra. Strax innan

det skedde började det blinka från det ena föremålet och sekunderna efter kom också blinkningar från det mötande. Just som de möttes försvann ljusen.

Men under den tid familjen Sandblad tittade på de mystiska ljusen händet det också något på närmare håll. Fyra föremål i formation på betydligt lägre höjd än de två ljusskenen dök upp, gjorde en gir och försvann i riktning mot samhället.

- Min fru fick se 'formationen' och själv hann jag få in föremålen i kikaren innan de försvann, berättar Russel Sandblad. Från de fyra föremålen hördes inget ljud, och det syntes inte heller något ljus. Färgen uppfattade jag som metallgrå och efter vad vi kom fram till var det en ljusare del omgiven av en mörkare kontur.

VAD TYCKER DU OM DET HÄR?

Föreningen UFO-Sverige rensar bort all tro på " utlänningar från rymden.

UFO-Sveriges ordförande och DN journalisten Clas Svahn gör även han uttalanden som tycks kunna härledas ur uppfattningen att tro på flygande tefat kan leda till nynazistiska tendenser. UFO-Sverige kan betraktas som en del av den Svenska skeptikerrörelsen eftersom föreningen aldrig sedan 1991 erkänt att UFO:s kan vara något annat än väderballonger, lågflygande vädringsbalkonger, Venus eller inbillning bortsett från 11 fall som: " men inte kan säga någonting om". Däremot anser Olof Johansson (C) att UFO-Sverige sysslar med en viktig " Demokratisk renhållning".

Clas Svahns citat från Aftonbladet (2005-05-11): "Mera förståelse för vad UFO-Sveriges arbete handlar om var dåvarande partiledaren Olof Johansson (C) som i ett brev varmt tackade organisationen för, som han beskrev det," er viktiga demokratiska renhållning" sedan vi avslöjat flera bluffmakare och en person med nazistisk bakgrund".

Där har vi det svart på vitt med Clas Svahns egna ord:" mera förståelse för vad UFO-Sveriges arbete handlar om.....", är alltså att syssla med en viktig renhållning i demokratin och de element som ska bort är högerextremister och bluffmakarna som tror på flygande tefat.

UFO-entusiasten Sten Lindgren som skrivit UFO böcker och tror på att extra terrestra intelligenta livsformer finns i jordens närhet berättar i ett brev till undertecknad att även han fått en varning. Clas Svahn menar nämligen att när man lyssnar på Sten Lindgren så blir man påmind om 40-talets Tyskland..... Lindgren ställer sig fullständigt främmande inför denna sammanblandning.

Men vad hände med de flygande tefaten? Ja, de har rationaliserats bort genom hänvisning till " vetenskapen", VoF-professorernas godtycke samt UFO-Sveriges eviga åsikt som gör gällande att det inte finns UFOs med ET:s och att all tro på " utlänningar från rymden" är blott naiv villfarelse som kan vara " fajlig".

Clas Svahn är DN:s redaktör för avdelningen "Det okända" där han " tillsatts" som allvetande expert på det paranormala, UFO-fenomenet och allt annat okänt som inte finns i Sverige, landet där allt skall vara normalt.

Artikeln är tagen ur "SOUL TRAVEL MAGASINE.

ILLINOIS FÖREMÅL LARMADE HUND.

DES PLAINES---Vittnet berättar:" Min hund sprang till bakdörren skällande som en tokig kl 13 på eftermiddagen, så jag släppte ut honom och han sprang till staketet på bakgården,skällde och tittade upp på ett mörkt föremål cirka 10-12 meter bort, sex meter ovanför marken. Något ljud hördes inte,dagsljuset gjorde reflexer på det. Föremålet var runt och 1 meter högt och avsmalnande i botten. Det var stillastående i luften och vred sig sakta,började sedan att stiga upp,först sakta,och sedan snabbt tills det försvann in i en molnbank. Jag kunde se det som en lite svart prick. Det syntes där en stund och sen försvann det. Det verkade som om det granskade den stora oljetanken vid flygfältets depå.

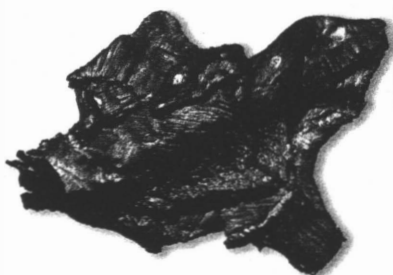
NEW YORK TRIANGEL.

POUGHKEEPSIE-----Den 8 mars 2006 kl 8 på morgonen sade vittnet: Jag såg en flygande triangel med fullt ljus utmed två av sidorna.En sida var röd och den andra grön.Det var svävande för det mesta av tiden,den rörde sig hastigt till ett annat område i skyn för några ögonblick för att sedan försvinna. Ljuset blinkade av och på i omkring 15 min.

SVÄVANDE SKIVA I OHIO.

STRYKER-----Den 5 mars 2006 säger vittnet:"En klar kall dag med blå himmel kl 2 på eftermiddagen,kom jag åkande och noterade då ett skivliknande föremål myvket högt i skyn. Det var ungefär 2 km bort ifrån mig och rörde sig i en speciell riktning,där fanns ett flygplan direkt ovanför som rörde sig i motsatt riktning. Det undre föremålet var silverfärgat och endast svävande där uppe. Jag höll ett öga på det,och i samma ögonblick försvann det.

Den här biten rymdskrot på 18 centimeter slog hål i taket på ett hus i Tyskland.

Hur farligt är rymdskrot?

Hur många gamla satelliter finns i rymden, och hur stort hot utgör de?

Det finns omkring 2000 uttjänta satelliter i omloppsbana runt jorden och många fler lösa smådelar. Om de kommer in i atmosfären, brinner de vanligtvis upp, men i vissa fall kan de komma ända ned till jorden. Det sker dock mycket sällan.

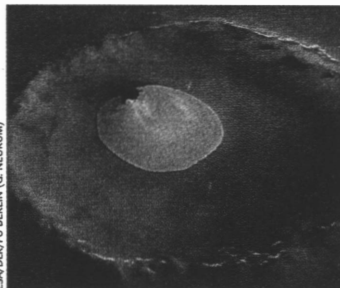
Rymdskrotet utgör inte heller någon större fara för aktiva satelliter och rymdfarkoster utom i den geostationära banan 36 000 kilometer över ekvatorn. Här finns det så mycket rymdskrot att kollisionen är påtaglig. Därför har man bestämt att uttjänta satelliter skall parkeras i en kyrkogårdsbana 300 kilometer längre upp. Dessvärre är det inte alla nationer som håller på den här regeln, och därför förekommer då och då kollisioner.

Krater på Mars rymmer sjö av fruset vatten

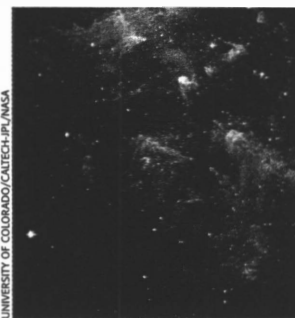
ASTRONOMI Den europeiska marssonden Mars Express har fotograferat en enorm isklump på Mars yta. Klumpen är omkring tio kilometer i diameter och ligger som en sjö i en krater på den stora låglandsslätten Vasis Borealis på norra delen av Mars.

Den namnlösa kratern har en diameter på cirka 35 kilometer, och det djupaste stället ligger cirka två kilometer under kraterkanten. Nere i kratern ligger sjön i skugga stora delar av tiden, och därför kan isen inte avdunsta trots planetens extremt tunna atmosfär.

Det är inte första gången Marssonder har upptäckt isklumpar på den röda planeten, men det är första gången som en högupplösande stereokamera har fotograferat fenomenet. Man förbättrar ofta astronomiska fotografier med konstgjorda färger, men det har man inte behövt i det här fallet.

Isen smälter inte, för den ligger i skugga. Kraterns sidor är upp till två kilometer höga.

UNIVERSITY OF COLORADO/CALTECH/JPL/NASA

Mitt i Carinanebulosans gas (grönt) och stoft (rött) föds nya stjärnor.

Rymdkamera hittar 100 000 nya stjärnor

ASTRONOMI Carinanebulosan, som ligger 7 500 ljusår från jorden, är normalt så tät att det är omöjligt för ett teleskop att se igenom den. Nu har emellertid detta lyckats med NASAs Spitzerteleskop, som skickade hem en bild från sin infrarödkamera. Den nya bilden avslöjar att upp emot 100 000 nya stjärnor i alla möjliga storlekar håller på att födas i Carinanebulosan.

Astronomerna anser att de nya stjärnorna bildas av gas- och stoftmoln, som slitits i stycken av starka stjärnvindar och kraftig strålning från en liten grupp så kallade tunga stjärnor. Det röda på bilden är områden med stoft som värms av stjärnljuset. Gröna färger är däremot varm gas.

Tvåbent dinosaurie föddes med fyra ben

Paleontologer har avslöjat ett fossilt foster av en dinosaurie, som legat i sitt ägg i 190 miljoner år. Dinosaurien *Massospondylus carinatus* gick som vuxen på två ben men hade mycket korta framben. Fostret hade dock fyra lika långa ben.

EPA/SCANPIX

N Y A R Ö N

NEW FOUNDLAND. 1956. KÄLLA; Rapport delgiven Keyhoe av kapten James Taylor, US Navy, på begäran av Amiral D. Fahrney. Återgiven av Keyhoe.

1:e pilot B. flög en Navy R7V Transport Super Constellation på 6500 meters höjd. Man var över Atlanten på väg till Gander, New Founland, slutlig destination Patuxent, Maryland.

Det var en natt med god sikt. Man såg först en klunga ljus c:a 3 mil bortåt. B. lutade planet åt sidan för att besättningen skulle kunna se. Då såg man några färgrika ringar som tycktes sprida ut sig. Då de kom närmare befanns de vara kanten på ett stort runt objekt. Detta kom snart i nivå med planet och syntes då som en jättelik diskus. Piloterna greps av fruktan att den skulle kollidera med planet, när den kom rusande mot dem. Men plötsligt lutade den till, saktade farten och svepte förbi. Den okända maskinen svängde och följde planet några 100 meter.

Nu kunde man få en klarare bild av utseende. Maskinens diameter var 3 eller 4 gånger planets hela vingbredd----- ett ofantligt omfång. Den var cirka 10 meter tjock vid centrum och såg ut som 2 kupiga jättetallrikar, satta mot varandra med den bukiga delen utåt. Glöden omkring glödkanten var suddigt ojämn. B. kunde inte avgöra om detta var en elektrisk effekt eller ljus genom öppningar i kanten eller möjligen jetavgaser. Ljusglöden från maskinen visade dess konvexa yta och en matt metallisk reflex från denna.

Förste piloten tog kontakt med Gander Airport, som svarade: "Vi hade någonting på skärmen nära er, men vi kunde inte få något svar." "Vi såg det", sade B. "Det var ingen luftfarkost".

B:s koncisa rapport sändes omedelbart av Gander pr teletyp till US Air Defence Command, Eastern Sea Frontier, Air Force Underrättelseväsen och till Air Technical Center.

När planet landat vid Gander ansattes besättningen av frågor från Underrättelsetjänstens officerare i Air Force.

Från början stod det klart att de betraktade observationen av jättediskusen som ett faktum. Under cirka 2 timmar utfrågades besättningen om detaljer såsom: Hur nära kom föremålet? Hur stort det var.... hur fort det steg..... märkte ni elektriska störningar i planet... vad blev det av de andra lysande ringarna?

Man fann att diskusen var cirka 125 meter i diameter och uppenbarligen metallisk. Elektriska störningar hade inte förmärkts, ty radion var ej på. Maskinen kom upp till planets höjd på cirka 7 sekunder, men då den slutligen snabbt steg och försvann ur synhåll var hastigheten mycket större än den först uppskattade, 1400-2400 knop. Om de andra lysande ringarna representerade ytterligare maskiner hade man ej sett eller kunnat avgöra.

En Air Force-officer frågade piloten om denna sett något liv ombord på farkosten. "Nej", svarade B. "men det är säkert att den var intelligent behärskad. Och med den storleken kunde den knappast vara fjärrstyrd, eller hur"?

B. fick inget svar, ej heller på frågan vad man via flygfältets radar hade registrerat om hastighet och UFO:ns manövrer.

"Vad är det som ligger bakom allt detta?" frågade M., andre piloten. "Hittills har jag trott Air Force. Ni säger att det inte finns några flygande tefat."

"Beklagar, men jag kan inte svara på någon fråga", sade officeren.

"Varför inte? efter den här chocken har vi väl rätt att få veta vad det är frågan om!" Men officeren skakade på huvudet.

När planet kom till Patuxent, flottans station, utfrågades männen på nytt av flottans personal och underrättelseväsen.

Fem dagar senare fick kapten B. en påringning av en vetenskapsman i en hög regeringsorganisation. "Jag hör att ni hade en närobservation av en UFO och skulle vilja träffa er !" sade vetenskapsmannen.

B. undersökte och fann att mannen hade klara papper från US Navy. Följande dag anlände denne och lyssnade intensivt på B:s berättelse. Därpå öppnade han en portfölj och tog ut några fotografier.

"Var den som någon av dessa?"

Vi den tredje bilden hejdade B. honom. "Där har vi den ! Någon

måste ha svaren på allt detta, om ni har foton av saken."
 "Jag beklagar, kapten". Mannen tog fotografierna, låste portföljen och gick.

Många biljetter

Damen i biljettluckan:

– Det här är sjätte biljetten ni köper i dag!

Biobesökaren:

– Ja, det står ju en man i dörren där borta och river sönder dem hela tiden – jag vet inte vad jag ska ta mig till!

Rädd om hårtestarna

En man kommer in till frisören, sätter sig i stolen och börjar ängsligt förmana:

– Klipp nu inte för mycket – toppa bara lite vid öronen, ingenting där uppe eller där bak!

Frisören lyssnar tålmodigt och svarar till slut:

– Min herre kanske bara vill ha ett intyg på att ni varit här?

Tioåriga Maria hade inte städats sitt rum och fått en rejäl utskällning av mamma och det hela hade slutat med gråt och skrik. Någon timme senare hade de två försonats och Maria sitter uppkrupen i mammas knä och stryker henne över håret och konstaterar:

– Mamma, du börjar bli gråhårig.

– Ja, du lilla gumman, mam-mor blir faktiskt gråhåriga när deras flickor inte gör som de blir tillsagda.

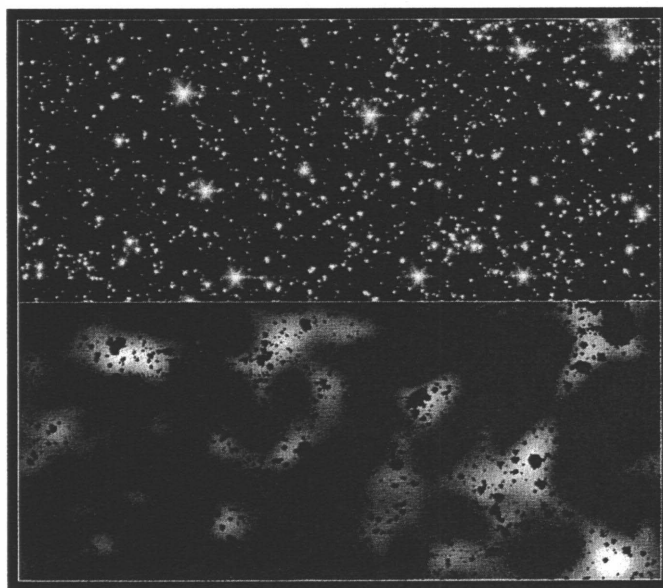
– Jaså, det är därför som mor-mor är alldeles vithårig!!

Äntligen spår efter universums första stjärnor

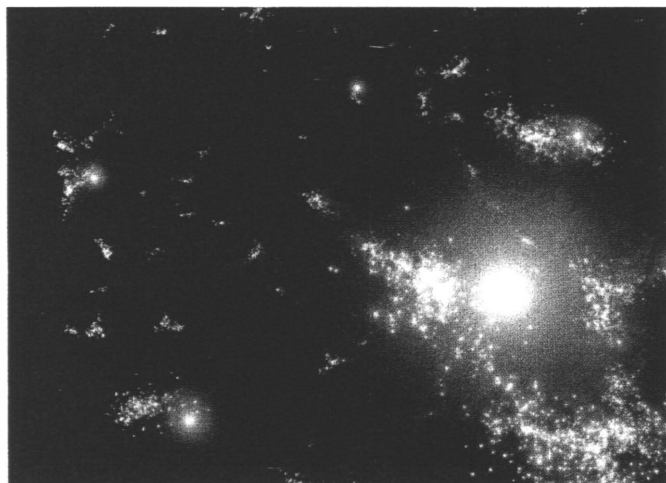
Spitzerteleskopet har hittat spår efter det man nu tror är universums första stjärnor som bildades 200 miljoner år efter Big bang. Det infraröda teleskopet riktades mot Drakens stjärnbild i tio timmar och kunde observera den 13,5 miljarder år gamla bakgrundsstrålningen. Ljuset från stjärnorna bildar en svag bakgrundsstrålning i det infraröda spektrumet som är osynligt för ögat. Man kunde observera glöden genom att använda en avancerad maskiningsteknik där man tog bort allt ljus från de stjärnor och objekt man känner till. Man

tror att glöden hör till så kallade population III-stjärnor, det vill säga stjärnorna som formades från de första väte-gasmolnen efter Big bang.

Stjärnorna var kortlivade men massiva, över 100 gånger tyngre än vår sol. Stjärnorna bestod förmodligen av väte, helium, litium och gav ifrån sig högenergistrålning i den ultravioletta delen av spektrumet. Det är just detta ultravioletta ljus som man tror sig nu kunna se men i och med universums expansion har ljuset skiftat från ultraviolett till infrarött.

I den översta delen av bilden ser man Spitzerteleskopets infraröda bild av stjärnor och galaxer i Drakens stjärnbild. I den nedre delen ser man samma bild minus ljuset från stjärnor, galaxer och andra objekt som vi redan känner till. Det som är kvar i bakgrunden har förstärkts och avslöjar en glöd som kan vara den efter universums första stjärnor som bildades för 13,5 miljarder år sedan. Foto: Nasa/JPL Caltech

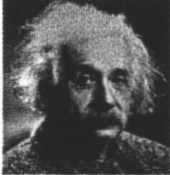
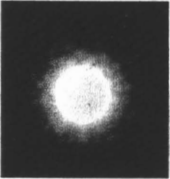
Så här kan universum ha sett ut när de första stjärnklustren bildades. Enligt gängse teorier bildades universum för 13,7 miljarder år sedan i en explosion. Direkt efter explosionen började materia att klumpa ihop sig, därefter uppkom gravitationskraften som fick nybildad vätegas och helium att hopa sig i allt större moln. Mellan 200 och 400 miljoner år senare antändes gasen och de första stjärnorna, kallade population III-stjärnor, bildas.

Med hjälp av en laserstråle har europeiska astronomer skapat en konstgjord stjärna som används som referens för att korrigera bilderna från jordbaserade teleskop.

Konstgjord stjärna guidar astronomerna

➤ För att observera rymden från jordbaserade teleskop gäller det att få fram så detaljerade och skarpa bilder som möjligt. Störningar i jordens atmosfär förvränger bilderna som på ett eller annat sätt måste korrigeras. Detta kan man nu göra tack vare en ny konstgjord referenspunkt som skapas med hjälp av en laserstråle i ESO:s VLT-observatorium i Chile. Laserstrålen får natriumatomer 90 kilometer upp i jordens atmosfär att lysa upp och skapar på så sätt en artificiell stjärna. "Stjärnan" är 20 gånger svagare än den svagaste stjärnan som kan ses med blotta ögat. Det är tillräckligt för astronomerna som nu kan använda den för att korrigera observationerna från jordbaserade teleskop.

UNIVERSUMS ÅLDER GENOM TIDERNA

År	Metod	Universums ålder
1650	Usshers bibelstudier 	5654 år
1859	Darwins evolutionsteori	300 miljoner år
1917	Einsteins statiska universum 	Oändligt gammalt
1931	Hubbles lag (Hubble) 	2 miljarder år
1948	Steady state-teorin	Oändligt gammalt
1952	Hubbles lag (Baade)	4 miljarder år
1958	Hubbles lag (Sandage)	13 miljarder år
1961	Klotformiga stjärnhopar	Över 15 miljarder år
1970-talet	Hubbles lag (Sandage)	20 miljarder år
	Hubbles lag (de Vaucouleurs)	10 miljarder år
1994	Hubbles lag (HST Key Project)	8-12 miljarder år
1996	Hubbles lag (HST Key Project)	9-12 miljarder år
	Hubbles lag (Sandage)	11-14 miljarder år
1998	Klotformiga stjärnhopar (Hipparcos) 	Över 12 miljarder år
1999	Hubbles lag (HST Key Project)	12 miljarder år
2001	Hubbles lag (accelererande universum)	13-14 miljarder år
	Vita dvärgar 	13-14 miljarder år
2003	WMAP	13,7 miljarder år

Vad är en pulsar?

Vad är en pulsar för någon typ av stjärna?

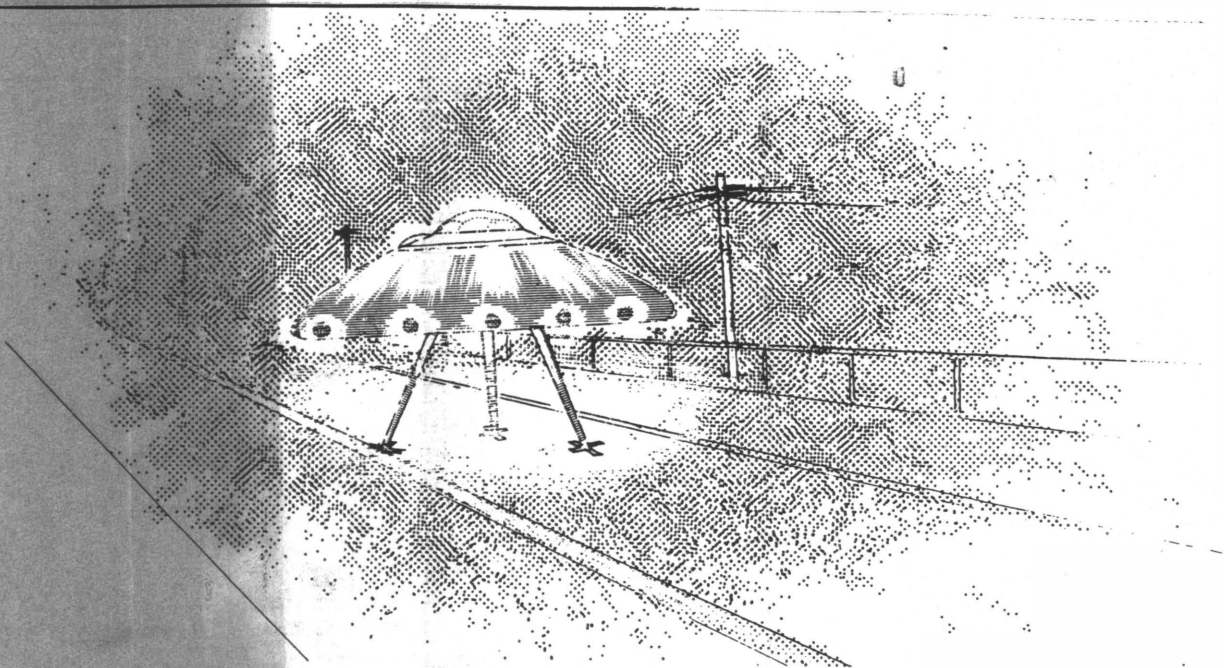
Stammen i ordet pulsar är puls och det är just vad det handlar om. En pulsar kan beskrivas som en ljusklocka eller rymdfyr som sänder ut korta, regelbundna pulser. Normalt handlar det om radiovågor, men det finns även pulsarer som sänder ut gamma- och röntgenstrålning, och till och med synligt ljus. De långsammaste pulsarer man känner till har ett intervall mellan pulserna på omkring 4 sekunder medan den snabbaste, döpt till Millisecond Pulsar, har ett intervall på 1,55 millisekunder. Skulle Millisecond Pulsar rotera bara något snabbare, skulle den slitas isär på grund av centrifugalkraften. Pulsarer anses vara snabbt roterande

neutronstjärnor, alltså stjärnkroppar som nästan enbart består av neutroner, och skapas då en stjärna exploderar och kärnan faller ihop. De är små, mindre än 10 kilometer i diameter, men har extremt hög densitet – en kubikcentimeter kan väga miljontals ton. Laddade partiklar frigörs från pulsarens yta, dras in i det exceptionellt starka magnetfält som omger pulsaren, accelereras till hastigheter nära ljusets och avger strålning vid pulsarens magnetiska poler. Magnetaxeln sammanfaller oftast inte med rotationsaxeln, varför strålningen utifrån sett observeras som pulser i takt med pulsarens rotation.

Den första pulsaren upptäcktes 1967 av astrofysikern Antony Hewish och doktoranden Jocelyn Bell i Cambridge. Pulsarernas förekomst hade då spekulerats i

sedan 1930-talet. Hewish fastslog att de radiosignaler Bell observerat varken var störningar från jorden eller försök till kommunikation från utomjordingar, utan strålning från en sorts stjärna. För denna sin upptäckt fick han nobelpriset i fysik 1974. Detta år upptäckte Joseph Taylor och hans elev Russel Hulse vid Princeton University den första dubbelpulsaren, PSR 1913+16, vilket renderade dem nobelpriset i fysik 1993.

Totalt har man upptäckt omkring 1 300 pulsarer. En pulsar man vet födelseåret på är Krabbspulsaren i Krabbnubulosan. Krabbnubulosan ligger omkring 5 000 ljusår från jorden och skapades då en supernova exploderade år 1054, något som observerades i bland annat Kina. Denna pulsar roterar med 30 varv i sekunden.

Landningsbenen var vertikalt utstående från ytterkanterna på objektets sida. Varje ben var ca 1,3 meter långa.

Exempel på en landning av ett UFO.

WEST VIRGINIAS GÅTFULLA "FÅGEL".

Rapport av John A. Keel.

Ungefär 200 miles väster om Flatwoods West Virginia, en plats för ett högtidlighållande fenomenet av "Flatwoodmonstret" 1952.

En ny slags varelse som uppenbarade sig 1966 och som hade visat sig vara kvardröjande runt Point Pleasant, West Virginia, alltsedan dess. Olikt andra utomjordiska föregångare, är Point Pleasantvarelsen utrustad med ett par vingar och det ryktas att kunna flyga så fort som en snabb bil, utan att flaxa med vingarna.

Lokala innevånare talade om att det var som en fågel, men tidningsfolket från kust till kust har gett den namnet "Fjäril" eller "Malman" vad det än är, "Fågeln" har skrämt en massa människor och rört ihop vittomfattande variationer av vetenskap och biologi och ornitologi.

Sedan dec 1966 har jag besökt Point Pleasant 5 gånger och har interjuat många vittnen på ett stort område. Någras liv har blivit drastiskt förändrat efter sina snabba upplevelser med "Fjärilen".

Jag har hållit nära kontakt med många av dessa människor och har försiktigt jämfört med andra områden i landet. Det finns nu inga tvivel i mitt medvetande att "Mr Fjäril" är besläktad med oidentifierade flygande föremål på ett mycket speciellt och skrämmande sätt.

Fågeln och dess hemvist.

Även om en bevingad varelse inte är något främmande för en ufolog och som har visat sig flera gånger sedan 1878, de-- om vi kan kalla dem "DE"---- har aldrig före återvänt till ett område, som det nu verkar göra i West Virginia. Åtföljande tabellöversikt av 26 grundläggande iakttagelse--- rapporter mellan nov 1966---nov 1967. I 11 av dessa fall, har varelsen endera jagat efter bilar eller gjort närmanden direkt till innehavare av parkerade bilar.

Det här är inte bara en bekant UFO-förebild, men är ett synbart karateristiskt beteendemönster av en lång motbjudande hårig manliknande varelse, som dyker upp varje år i Californien, Michigan och många andra platser runt Amerika. Kanske skulle vi möjligen under övervägande sammankalla utvalda för att möjligen försöka få tag i den mycket exklusiva varelsen som är både slug och listig eller om den kamouflerade bara är nyfiken.

"DE" kanske har speciellt intresse av automobilens ägare och hemlighöll detta intresse-----och därför manifesterar de sig själva i spökligt utseende. Det finns nu berg av bevis som stödjer denna tämligen besynnerliga föreställning. Folket i "Fjärilsmannens land" är inte några "Bondlurkar" och många av vittnena är intelligenta och välutbildade människor som njuter

gott anseende i sitt samhälle. Point Pleasant sektionen av West Virginia är högt industrialiserad. Där finns många stora kemiska fabriker bekläder OHIO-flodens dal och sysselsätter skickliga arbetare. En annan faktor i deras gunst är att de är en del av "Bibelbältet" (område i södra USA där man hävdar Bibelns bokstavliga auktoritet) och är högt religiösa. Point Pleasant är en stad med omkring 5000 människor 22 kyrkor och inga barer.

Tre figurer "lekte" med en slagg ur vilkens båda ändar det gnistrade. Och i en grantopp lyste ett rödaktigt sken.

I början av nästa år släpper den franska rymdorganisationen CNES ut sitt UFO-arkiv på nätet. Totalt består arkivet av ca 6000 rapporter.....

NY TEKNIK 061229

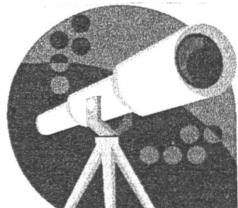
FÖRSTA FALLET.

En "Bevingad man" ,blev först rapporterad i Scott, Mississippi, den 1 sept 1966, åtskilliga 100 miles söder om platsen där Mississippi förenar Ohio."Den bevingade mannen" uppenbarades på ett nytt ställe i West Virginia som ligger mindre än en miles från stranden av Ohio. Av de 26 fallen på en karta kan man visa en tabell, 10 av rapporterna kommer från omedelbar närhet av TNT-området, där Andra Världskrigets ammunition dumpats,några miles norr Point Pleasant. Detta bestod av åtskilliga 100 skogsområden gränsande mot Clinton F. Mc Clintic Vildlivs station,ett 2500 meters tunnland med djurreservat vilket är stor planterad skog,mycket bergigt och kulligt,samt konstgjorda dammar och sjöar.TNT-området innefattar 100-tals av stora kupoler förseglade med en tung ståldörr. Några av dem innehåller lager av högexplosivt och är inhägnat. Det är inga vakter och ingen aktivitet i detta område idag.

Tidigare fanns där en explosiv sprängämnesfabrik, som nu ligger i ruiner, vilket gör att två stora övergivna maktfaktorer döljs av en tunnel utspridd under marken. Det mesta av dessa tunnlar är förslutna och fyllda med lerigt vatten.

En av de första "bevingade männen" iaktogs vid midnatt 15 nov 1966, direkt utanför en av de övergivna kraftstationerna.Herr och Fru Roger Scarberry och herr och fru Steve Mallette körde längs en ojämn smutsig väg och passerade där en station där de plötsligt såg en grå figur så stor som en man ,enligt deras beskrivning, vilken hade kusligt stora glödande ögon och bevingad."Det" vänder och hasar klumpigt mot dörren vid den gamla stationen, säger de. Mycket skrämnda, flydde de området. Som de störtade mot Point Pleasant med 100 miles i timmen, alla 4 påstod att varelsen som visade sig över huvudet och flög längs med dem men utan att flaxa med vingarna.

De rapporterade händelsen till polisen, och vikarierande Millard Halstead körde ut till området med dem. Varelsen var borta, men Halstead's polisradio började att sända ut ett starkt ljud.....liksom en forcerande fonograf, sade han senare.

Är du intresserad av att följa med ut när vi träffas och grillar korv, umgås, pratar UFO och klickar på himlavalvet? Då vi är väderberoende är det svårt att spika datum. Lämna därför ditt telefonnummer så ringer vi upp dig när det passar. Skriv eller ring till 0240 79135.....

POLTERGEIST EFFEKT.

Detta var början på en lång bisarr kedja av händelser. Scarberrys, som bodde i en husvagn för tillfället, började att drabbas av en serie av poltergeist-liknande tecken. Fastän Herr Scarberry nu är i armen, och hans fru Linda bor med sina föräldrar i Point Pleasant, verkar poltergeist att ha flyttat med henne.

Hennes föräldrar, herr och fru Park McDaniel, har haft ovanliga problem med sin telefon och de misstänker att det kan vara tjuvkopplat till någon obekant "grupp".

Främmande ljus har observerats i McDaniels hem senaste månaden och föremål har rört sig skenbart eller efter egen vilja.

Den 11 jan 1967, såg fru McDaniel "Den bevingade mannen" själv i klart dagsljus. Hon var utanför sitt hem när hon observerade vad som visade sig vara ett litet plan som flög nedför vägen nästan i trätopps nivå.

Då det närmade sig insåg hon att det var ett mansformat föremål med vingar. Det svepte lågt över hennes huvud och cirklade över en närliggande restaurang innan det försvann ur sikte, talade hon om för mig senare. Jag kan tillägga att fru McDaniel hade ett gott anseende i Point Pleasant och arbetade i den lokala Arbetsförmedlingens kontor.

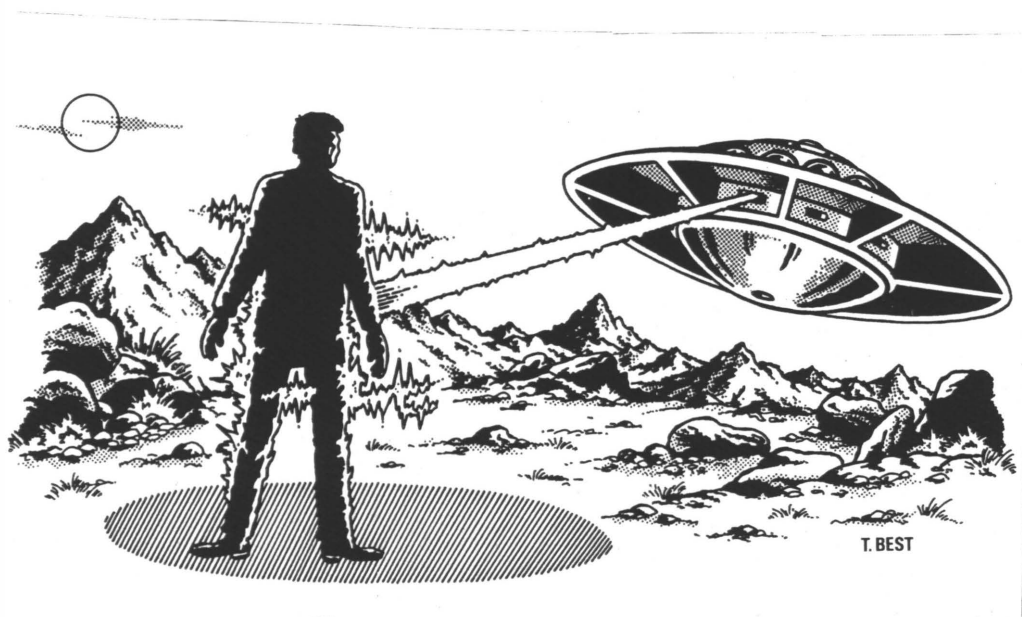
Jag har ofta varit en gäst i McDaniels hem och de visar inga tecken på att vara en hysterisk eller fantasifull familj.

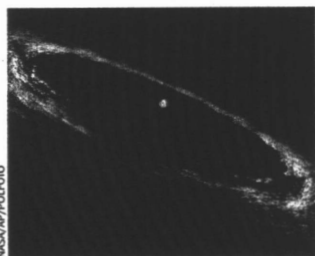
Både Linda och hennes föräldrar fastslår att de har mottagit besök från människor som beskrivit att det överensstämmer med dessa legendariska och omstridda "Män i svart".

Deras rapporter om dessa händelser var bland dessa vilka har lett mej att ta "Män i Svart" seriöst. Det sista besöket var den 23 dec 1967.

McDaniels hem ligger just bortom Route 62 vilket leder över TNT-området.

Forts. följer!

NASA/SP/POLE/FOTO

Nya planeter kan uppstå av stoftmolnen omkring en otroligt tät stjärna.

Död sol bildar nya planeter

ASTRONOMI Tack vare rymdteleskopet Spitzer har forskare vid NASAs Jet Propulsion Laboratory kunnat studera en enorm ring med stenblock och stoft runt kärnan av en död stjärna, en så kallad pulsar.

Stoftringen i kretslopp runt pulsaren innehåller lika mycket material som behövs för att göra tio jordklot, och möjligtvis har mindre planeter redan bildats. Astronomer har länge spekulerat över om pulsarer kan bilda planeter omkring sig, men fram tills nu har denna teori varit omöjlig att bevisa.

En pulsar är resterna av en utbränd stjärna. När stjärnan dör kollapsar den, och den resterande kärnan blir så tung att en tesked av den skulle väga två miljarder ton på jorden. Därför har den lilla pulsaren en ofantligt stor tyngdkraft och har hållit fast i den omgivande materian, som sedan börjar uppföra sig precis som de stora stoftmoln som man hittar runt unga stjärnor.

Mars rör på sig

ASTRONOMI Markytan på Mars är stadd i ständig förändring. Det kan forskare vid NASA slå fast efter att ha närstuderat bilder från sonden Mars Global Surveyor (MGS), som har befunnit sig i en omloppsbanan runt vår grannplanet sedan 1997. MGS har fotograferat samma område av planeten flera gånger. Genom att jämföra bilderna kan man nu se att Mars är aktivare än förväntat.

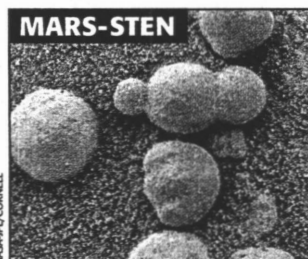
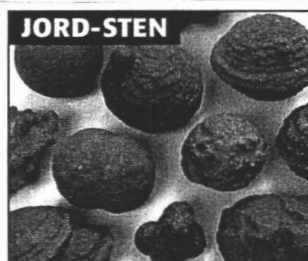
På en sluttning som MGS tog bilder av år 2003 kan man se spår efter sten som har glidit ned. Året därpå fotograferade MGS platsen igen, och man kan nu se en tydlig förändring i landskapet. De gamla spåren har blivit svagare, och nya spår har tillkommit – av allt att döma till följd av seismisk aktivitet.

Andra MGS-bilder indikerar att klimatet på Mars kanske håller på att förändras. Sanddyner på det södra halvklotet har ändrat storlek och form på ett par år, medan ett ishölje nära sydpolen drar sig tillbaka med dramatisk hastighet. Enligt NASA kan dynernas förändringar bero på att koldioxid fångad i sanden har värmts upp av solen och förångats. Ishöljet har MGS observerat sedan 1999, och det minskar med cirka tre meter per Marsår (1,88 jordår), vilket tyder på att klimatet håller på att bli markant varmare.

Stenskred har gjort spår på kullen. Efter ett år har spåren blivit svagare och nya har tillkommit (pil).

Illustrerad Vetenskap nr 7/2006

M. CHAN & B. BITLER, UNIV. OF UTAH/ NASA-PI/CORNELL

För att stenarna skall ha blivit helt runda måste det troligen ha funnits vatten.

Nyfunna stenar bildades i hav på Mars

ASTRONOMI Klotrunda småstenar på Mars yta tyder på att det en gång i tiden har funnits vatten på planeten. Samma typ av stenar, som består av det järnhaltiga mineralet hematit, finns i Utah i USA. Där sköljdes de upp av grundvatten för 25 miljoner år sedan och finns nu avlagrade i öknens sandsten. När sandstenen eroderas frigörs de runda stenarna. Avlagringar av denna typ kan uppstå nästa enbart till följd av utfällningar av mineralhaltigt vatten, och eftersom bakterier ofta påverkar hur mineraler fälls ut, kan det tyda på att det har funnits bakterier på Mars.

De norska skidåkarna Magne Syl och Alve Don har fällts för doping

I HÖRNET

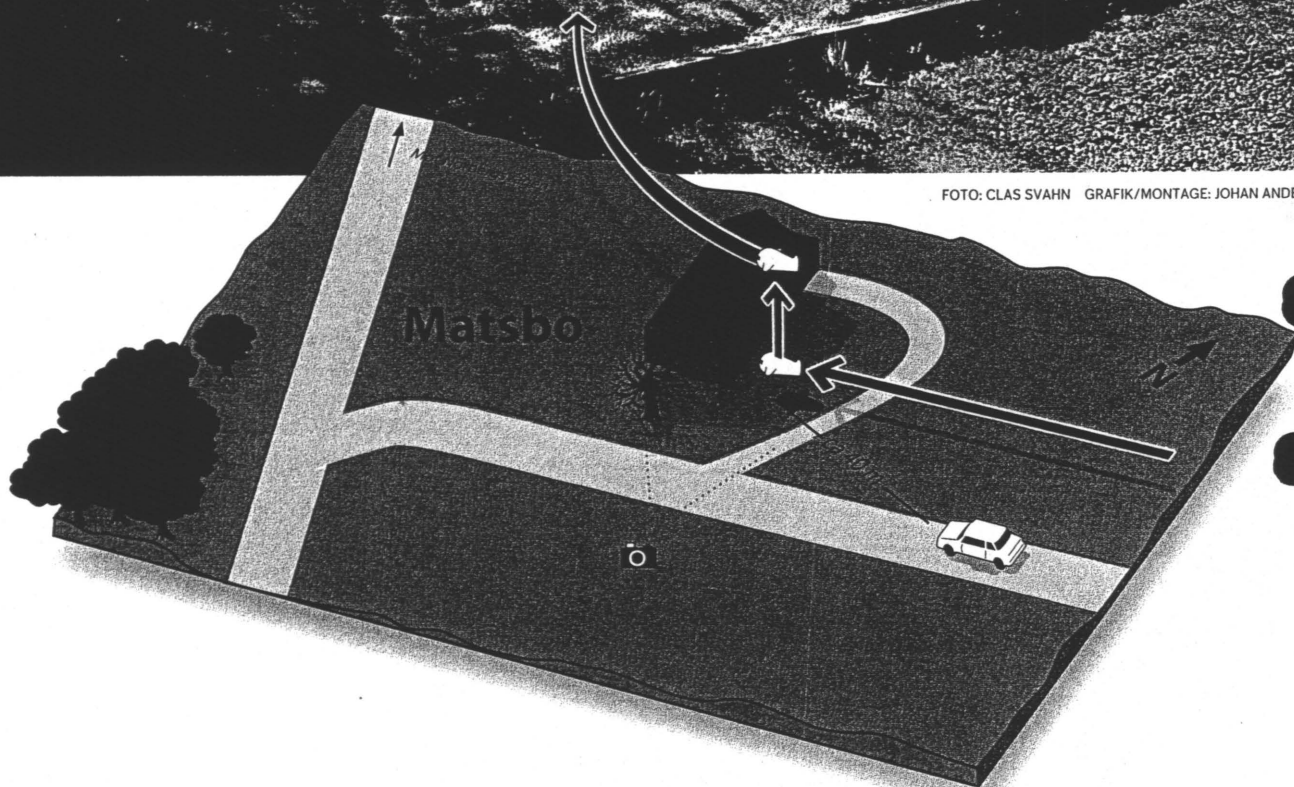
usk

- Varför spelar du inte schack med Per längre?
- Skulle du vilja spela schack med någon som fuskar och flyttar påiserna när du tittar åt ett annat håll?
- Aldrig i livet!
- Nej, det ville inte Per heller!

Grönt "miniplan" blev

FOTO: CLAS SVAHN GRAFIK/MONTAGE: JOHAN ANDERSS

Hängde stilla i luften. Så här tänker sig tecknaren Johan Andersson att det såg ut när de båda kvinnorna gjorde sin observation. I någon eller några sekunder hängde det märkliga militärgröna "flygplanet" framför fönstret till huset 3 meter från observatörerna. När det sedan lyfte gjorde det så rakt upp utan att ändra vinkel. Båda tyckte sig se hur dök ned mot skogen bakom huset där de trodde att föremålet måste ha kraschat. När de senare berättade om sin levelse för Gunillas man blev de utskrattade och har sedan dess varit mycket sparsamma med vilka de har berätta upplevelsen för.

hängande framför hus

Det ovanliga föremålet körde om kvinnornas bil innan det blev hängande framför ett hus bara något tiotal meter framför de förvånade observatörerna. Sekunden senare lyfte det och försvann med en otrolig hastighet.

– Det var det märkligaste jag någonsin sett, säger en av kvinnorna till UFO-Sverige.

Av Clas Svahn

Närobservationer av oidentifierade flygande föremål i dagsljus är ovanliga och de som görs av fler än en observatör är ännu ovanligare. Följande händelse inträffade på försommaren 1980 utanför den lilla staden Hedemora i centrala delarna av Sverige. Förmiddagen var klar och fin när två kvinnor, 49 och 21 år gamla, satte sig i bilen för att köra de tretton kilometrerna in till Hedemora för att handla. Gunilla Lindholm hade precis svängt ned med sin Opel Berlina på vägen utanför familjens hus på Östbo gård. Till höger om henne satt en väninna.

Grusvägen från gården ledde fram till en större väg som i dag är asfalterad men 1980 ännu var grusbelagd. Till höger om sig hade kvinnorna en åker där familjen odlade spannmål och sikten var fri flera hundra meter fram till en skogskant vid foten av det lilla berget Sjulsbo-klint.

Flög bredvid bilen

När kvinnorna kört ett par hundra meter fick väninnan syn på något i ögonvrån. Då hon tittade ut genom sidorutan upptäckte hon en farkost cirka trettio meter till höger. Farkosten flög långsamt fram över åkern, någon meter över marken, och trots att hastigheten inte var allt för hög körde den om bilen med kvinnorna.

– Vi själva körde ungefär trettio kilometer i timmen och var på väg upp mot stora vägen då jag tittade ut genom sidofönstret. Då fick jag syn på den där saken som åkte bredvid oss, på ungefär samma höjd som bilen, minns väninnan.

Föremålet var ovalt som ett tillplattat ägg i själva kroppen med två små vingar med avhuggna ändar som stack ut från mitten. I fram syntes något som liknade

glaset på en liten helikoptercockpit och där bak stack en liten fena upp. Allt färgat i en mörkgrön, militär ton. Exakt hur kroppen såg ut går inte att säga i dag över tjugo år efter händelsen och kvinnornas minnesbilder skiljer sig något:

– Kroppen var inte helt rund utan lite kantig, säger Gunilla.

– Den var som ett ägg med en stjärtfena bak och små vingar på sidorna, säger väninnan.

Båda är överens om att vingarna var korta och trubbiga i änden. Däremot är de oense om hur ytan på själva kroppen såg ut. Gunilla Lindholm menar att den var kantig medan väninnan minns den som rundad. Storleken var enligt båda mindre än en bil och Gunilla Lindholm bedömer den till cirka två meter mellan vingpetsarna och något kortare i längd.

När den underliga farkosten hade pas-

sekund, säger Gunilla. Oerhört snabbt. Men först hade det hängt framför fönstret så vi fick oss en ordentlig titt. Det såg ut som ett mellanting mellan ett flygplan och en helikopter och hade en mörkt grön färg ungefär som på militära fordon.

– När den lyfte så ändrade den inte vinkel på något sätt, berättar väninnan. Kanske för att den var så nära huset att den inte kunde svänga. Istället rörde den sig uppåt jättesnabbt och jag kunde se hur den svängde höger, åkte förbi huset, bort över himlen och sedan snabbt ner igen i skogen. Vi trodde båda att det måste ha kraschat i skogen så vi väntade att det skulle komma rök, men det gjorde det aldrig.

Ingen av dem hörde något ljud men eftersom de aldrig stängde av motorn till bilen är det svårt att säga om farkosten

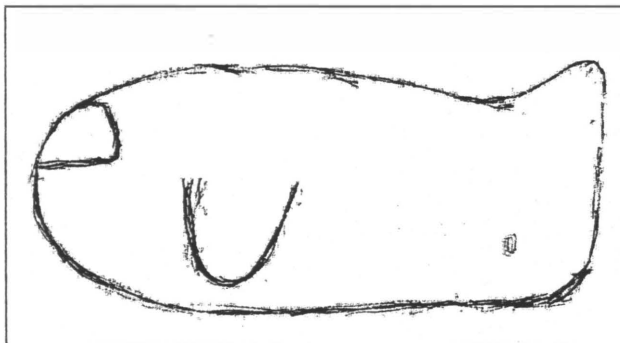
verkligen var ljudlös eller inte. Båda är dock övertygade om att de borde ha hört ett normalt motorljud om det hade funnits något, så nära var de.

När jag själv besöker platsen har över tjugo år gått sedan händelsen. Det är den 7 maj 2002 och jag har precis hållit ett föredrag för en grupp pensionärer i Hedemora. Efter frågestunden kommer flera personer fram

och vill prata, en av dem är Gunilla Lindholm och vi bestämmer oss för att åka ut till platsen.

Ute på platsen

Området har förändrats en del sedan Gunilla Lindholm lämnade gården och flyttade in till Hedemora 1990. När händelsen inträffade drev familjen ett jordbruk och hönseri som sonen nu delvis har tagit över. Huset som föremålet var nära att köra på finns kvar. Det ligger i en uppførsbacke och är uppfört som suterränghus med murad bottenvåning och övervåning i trä. Här måste den lilla farkosten plötsligt ha ställts inför ett oväntat hinder i den annars platta terrängen, även om det kan tyckas märkligt att den inte upptäckte huset tidigare; sikten från åkern är mycket god

Föremålet tecknat av den yngre kvinnan som hon minns det i dag 24 år efteråt.

serat bilen och blivit synlig också genom framrutan hände något underligt.

– Jag kunde se hur föremålet flög rakt fram mot ett tvåvånings suterränghus där det stannade framför ett fönster på andra våningen. Då stannade jag bilen, säger Gunilla.

Hängde stilla

Också väninnan minns tydligt hur farkosten plötsligt stannade till och blev hängande i luften för en stund.

– Först såg det ut som om farkosten skulle åka rakt in i huset men när den kom fram så stannade den upp en kort stund framför ett fönster, säger väninnan.

Under någon sekund såg de båda hur det gröna föremålet hängde blick stilla framför fönstret, bara 15–20 meter ifrån dem, innan den plötsligt lyfte rakt upp.

– Den försvann på bara en tiondels

VÄND

Här hängde föremålet. Gunilla Lindholm på den plats där hon stannade bilen den där dagen 1980. I bakgrunden huset där föremålet hängde en stund framför det övre vänstra fönstret innan det gav sig iväg över taket.

Foto: CLAS SVAH

och det fanns gott om tid att väja.

Vi sätter oss i bilen och kör samma sträcka som kvinnorna gjorde då 1980. Det första som slår mig är hur nära de var farkosten. Avståndet från den plats där bilen stannade fram till fönstret där föremålet blev hängande är inte mer än trettio meter.

Jag frågar Gunilla Lindholm vad som hände sedan, när föremålet hade försvunnit.

– Det enda vi sa efteråt var ”vad var det där?” Men när vi senare berättade det hemma var det ingen som ville tro oss så vi bestämde oss för att inte prata med folk om det. Men vi vet vad vi såg. Att den kunde stå och sväva i luften utan någon propeller det var verkligen underligt.

Det som ditiills hade betett sig som ett ”vanligt” flygplan och rört sig i planflykt över marken verkade plötsligt ha förvandlats till en helikopter utan rotorblad. När det sedan lyfter rakt upp utan antydning till vridning eller sväng blev det plötsligt ännu mindre likt ett flygplan.

När jag senare talar med väninnan i telefon får jag berättelsen styrkt i alla delar även om en del detaljer skiljer sig. Men

med tanke på att det har gått mer än tjugio år sedan händelsen är detta inte så märkligt. Jag frågar henne hur pass väl hon kunde se föremålet.

– Mycket tydligt. Den var som mest kanske fyrtio meter från bilen när jag upptäckte den. Då rörde den sig parallellt med vägen och jag upplevde det som att

*”Att den kunde stå
och sväva i luften utan
propeller var verkligen
underligt”*

den tittade på oss, åkte fram till fönstret och kikade in där och sedan snabbt iväg. Det gick fort allting. Det var överkligt på något vis.

Kanske var det själva huset som drog till sig farkostens intresse. Kanske var det inte alls ett oväntat hinder utan själva föremålet för det som hände. Byggnaden hade uppförts 1977, alltså tre år före händelsen.

Problemet med händelser som denna är

att de är oerhört svåra att kontrollera efterhand. Så länge som vi inte har exakt datum för observationen begränsar kontrollmöjligheterna. Och på den här tiden underrättelsetjänsten beklagar sig att ingen rapporterade in observationer redan 1980. ”Då hade vi kanske kunnat identifiera farkosten”, säger en person vid Sveriges Flygvetenskapliga Sällskapet.

Ett annat problem är givetvis att det gått mer än tjugio år mellan iakttagelsen och själva rapporteringen. Mycket information hinner blekna ur minnet ur den tiden medan andra detaljer förändras. Så är de två kvinnorna heller inte överens om i vilken riktning föremålet gav sig sedan det stigit över huset. Gunilla Lindholm menar att det flög något åt väster medan den yngre kvinnan säger att farkosten svängde bort åt höger.

Också när det gäller tjockleken på beskrivningen något åt sidan vill ha föremålet något bulligare än den andra tecknar en lite smalare bana.

Vad det var de två såg är ännu så osäkert – som kanske aldrig får sin slutliga lösning.

Arkivet för UFO-forskning (AFU)
 Box 11027
 600 11 Norrköping
 Tel. 011-16 77 84 kvällar (Anders)
 011-21 15 28 övrig tid

Norrköping den 15 januari 2007

Long time – no see! Hoppas allt är bra med dig nu, inne på det nya och spännande året 2007.

Här i Norrköping är det full fart framåt skulle man kunna säga. Till och med i går kväll lyckades jag ta mig till arkivet. Det var bara en och annan hundägare och ett par dumdristiga ufologer (= jag och Tomas Eriksson – f.d. rapportcentralen) som var ute i stormvädret ("Per" kallat). Nu i kväll har Tomas och jag fortsatt att jobba med flyttningen till det helt nya arkivet på Ljuragatan 95 där vi fått 400 hyllmeter rullhyllor installerade, d.v.s. för bidraget från Riksarkivet. Vi har också fått ett par extra sektioner som bonus av firman vi köpte hyllorna av + att jag funderar på att söka ytterligare bidrag i någon fond till rullhyllor på den yta som fortfarande är fri i det arkivet. Jag satt i helgen och hittade ett 10-tal möjliga fonder. Vi skulle kunna få ett helt superfint arkiv.

Projektpengar förefaller "ganska" lätt att få via fonder och stiftelser – däremot är detta med driftsbudgeten för AFU ett ständigt problem. Pengarna till hyror, el, telefon och andra baskostnader. Där ställer ingen fond eller stiftelse upp. Chanserna är mycket små att få bidrag till sådant via Riksarkivet. Då får vi bli riktigt ordentligt etablerade först!!!

Vi fortsätter naturligtvis att leta en finansiär med svullen plånbok, men innan dess är vi nödsakade att gå ut och tigga av folk med betydligt magrare plånböcker. För egen del lägger jag under ett år mellan 25- och 30.000 kronor på arkivet. Det kan man göra om man tror på det man gör och inte har villa och segelbåt (näja, jag har ett fint sommarställe så helt lottlös är jag inte... ☺).

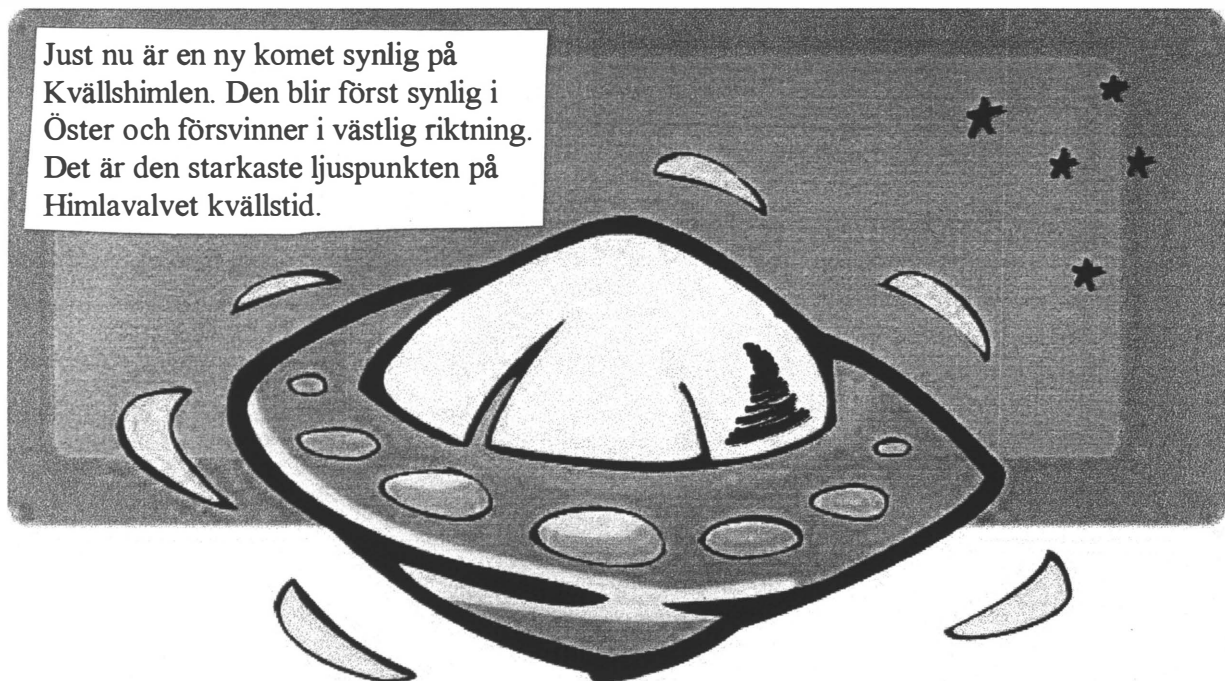
Det skulle vara kul om ni i Västerbergslagen kunde bidra med en liten slant till vår månadsbudget, antingen som förening kollektivt, eller genom enskilda bidrag. Regelbundenheten är viktigare än storleken på beloppet. Just nu fattas ett antal hundralappar varje månad och jag fruktar en liten hyreshöjning om vi ska få till bra och ändamålsenliga lokaler i samband med flyttningarna vi nu gör. Vi säger också upp vårt äldsta arkiv (den minsta lokalen) för att spara, vi byter elbolag, etc.

Bifogar några plusgiro-talonger som du gärna kan dela ut till dina medlemmar vid något möte. Behöver du mera information för att övertyga dina kollegor så hör av dig! Anders Persson har gjort en film från arkivet, jag har inte sett den, men den är på väg till mig. Det finns en massa info om vad vi jobbar med på www.afu.info.

Med vänlig hälsning

Just nu är en ny komet synlig på Kvällshimlen. Den blir först synlig i Öster och försvinner i västlig riktning. Det är den starkaste ljuspunkten på Himlavalvet kvällstid.

ÅRSMÖTE !

Det är åter dags för VBUs Årsmöte. Det äger rum den 26 mars i Grängesberg på Lindvägen 15 kl 20.00. Anmäl dig senast 20 mars På telefon 0240 79135 Eller 0240 23563.....

Välkommen!

Olle Palmlöf, 34

...programledare för SVT:s "Böglobbyn"

"Jag såg ett stort jävla tefat lyfta rakt upp i luften"

AFTONBLADET

4 Har du någon gång varit med om något övernaturligt?

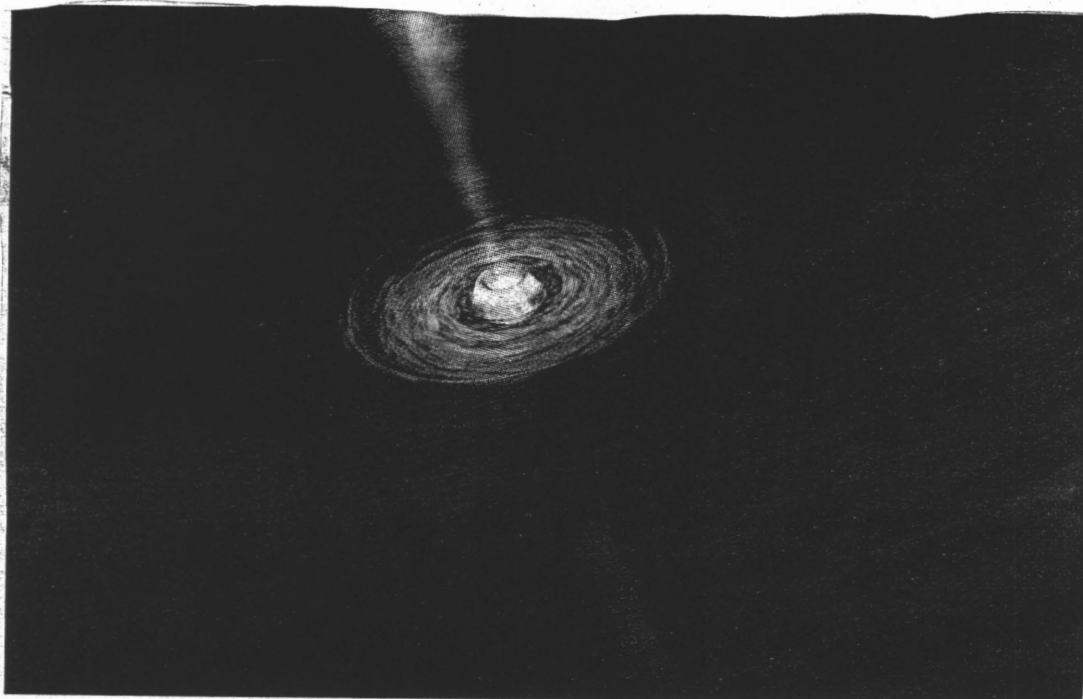
– Ja, och det känns avigt eftersom jag inte alls är den typ av person som tror på sånt. Men en gång när jag var ute och sprang som 17-åring på Viksjö golfbana såg jag ett stort jävla tefat lyfta rakt upp i luften från en green. Jag tror inte på det...men jag vet att jag har sett det. Jag var skakis ett bra tag efteråt.

Teckning: Allan Lööqvist

Stadsbon:
– Så ovanligt mycket du-vor ni har här ute.
Skärgårdsbon:
– Ja, men här ute kallar vi dem för måsar.
*Cattis Buller,
Saltsjö-Boo*

Svart hål. Amerikanska astronomer har funnit ett gigantiskt svart hål mitt i Vintergatan. Hålet upptäckte då teleskopet Chandra riktades in mot Skyttens stjärnbild där hjärtat av Vintergatan ligger.

Foto: Nasa-Handout/REUTER.

Jättelikt svart hål i Vintergatans mitt

STOCKHOLM (TT).

Astronomer i USA har funnit bevis för att det finns ett massivt svart hål i centrum av vår egen galax, Vintergatan.

Hålet är begränsat i sin utbredning, men har en enorm massa och beräknas väga 2,6 miljoner gånger mer än solen.

Upptäckten gjordes den 26 oktober i fjol när den amerikanska rymdstyrelsen Nasas nya satellitteleskop Chandra riktades in mot stjärnbilden Sagittarius eller

Skytten där hjärtat av Vintergatan ligger på 26 000 ljusårs avstånd från jorden.

Forskare har länge misstänkt att det finns ett svart hål i området, men alla tidigare försök till observationer har misslyckats på grund av att Sagittarius dominerar av ett gigantiskt gasmoln och täta stjärnformationer.

Stjärnor kollapsar

Svarta hål tros uppstå när stjärnor dör och kollapsar in i sig själva. Det som blir kvar har liten volym men en supermassiv täthet och tyngd och en dragningskraft som ingenting, inte ens ljuset, kan undkomma.

Problemet är bara att de svarta hålets existens inte har gått att bevisa. Ingen har någonsin sett ett svart hål. Allt som är beskrivet om dem bygger på beräkningar som antyder att de borde finnas. En bekräftelse har därför varit hett efterlängtat – och nu tycks den ha kommit.

Via teleskopet observerade forskarna, som redovisar sina rön i

det senaste numret av Nature (010906), ett plötsligt ljussken i stjärnbilden, ett bevis för en häftig puls av röntgenstrålar.

Pulsen varade bara i två timmar men var många gånger starkare än den normala aktiviteten från Sagittarius.

Kaos i gasmoln

Detta är, enligt forskarna, bevis för existensen av ett svart hål. Energiutbrottet utlöstes när dragningskraften från hålet skapade kaos i det omgivande gasmolnet. När gaserna hettades upp började de glöda och avge strålning.

Signalen gjorde det också möjligt att uppskatta hålets totala utsträckning: 150 miljoner kilometer. Det låter imponerande men är inte längre än sträckan mellan jorden och solen.

Hålets massa eller täthet är desto mer imponerande. Dess dragningskraft måste vara extrem, som ett jättelikt monster med en käft som hotar att suga in och svälja allt i sin omgivning.

ROLAND JOHANSSON

Hur tjock var istidens is?

I flera perioder mellan 10 000 och 18 000 år tillbaka i tiden var Skandinavien täckt av ett mycket tjockt lager inlandsis. Under den senaste istiden var isen upp till tre kilometer tjock. Den slipade av landskapet och flyttade runt jord och stenmassor.

– Vill du ha lite honung i teet?

– Nej tack, jag tycker det ger bismak!

Oklat om klimatet

Ingen tydlig historisk koppling mellan koldioxid och hög temperatur

STOCKHOLM (TT)

Vad styr egentligen klimatet på lång sikt?

De flesta skulle nog gissa att koldioxidhalterna är avgörande. Men märkligt nog finns ingen tydlig koppling mellan koldioxid och höga temperaturer när vi blickar bakåt i jordens historia.

Att rekonstruera klimatet som det var för 500 eller 50 miljoner år sedan är en konststart som en specialgrupp av forskare, paleoklimatologerna kallade, blivit allt skickligare på.

Under de senaste tio åren har en rad förunderligt detaljerade studier presenterats som visar hur klimatet svängt dramatiskt mellan olika epoker.

Koldioxidens roll har givetvis studerats extra noga, med tanke på att den anses ligga bakom den nuvarande temperaturstegringen.

Alla studier visar tydligt att koldioxidhalterna i atmosfären, liksom klimatet, har förändrats dramatiskt under årmiljonernas gång. Så långt inga konstigheter.

Vad som däremot är förvånande är att det ofta inte tycks finnas något klokt samband mellan temperaturer och koldioxidhalter. Enligt vissa studier finns det oftast inget samband alls.

Det betyder inte att koldioxiden saknar betydelse. I det korta perspektivet, det som vi rör oss i när vi diskuterar dagens klimat – några få decennier – kan den med stor sannolikhet ge upphov till en klimatuppvärmning.

På den punkten är de flesta forskare ense. Inom kort presenterar FN:s Klimatpanel sin senaste rapport och där sägs att den nuvarande uppvärmningen med 90 procents säkerhet orsakats av människans utsläpp.

Men paleoklimatologernas rön har ändå betydelse, inte minst för framtidsprognoserna där forskarna mäter ta ställning till hur stor effekt koldioxiden som ensam faktor kan tänkas få. Svaret är avgörande för hur allvarligt vi ska se på klimatet.

En av de största och mest omdebatterade studierna presenterades i Nature för

sex år sedan. Genom att analysera sammansättningen av syresotoper i fossil från havsbotten kunde forskare under ledning av geofysikern Jan Veizer vid University of Ottawa i Kanada visa hur klimatet fluktuerat på jorden de senaste 550 årmiljonerna.

Det anmärkningsvärda var att fluktuationerna inte var synkroniserade med koldioxidhalterna. Tvärtom. Under två långa koldioxidperioder, för 440 och 150 miljoner år sedan, var halterna mycket höga – tvås emoral – la gångte teorier.

En liknande studie 2002 av den amerikanske forskaren Daniel Rothman vid Massachusetts Institute of Technology kom fram till samma slutsats. Hans resultat antyder att koldioxidperioder sammanfallit med höga halter av koldioxid vid minst fyra tillfällen – medan minst tre av varmtperioderna kännetecknats av låga halter!

Det bör påpekas

att rekonstruktioner av äldre klimat är en komplicerad process. Men det är ändå slående att det varit så

Fakta | koldioxid och klimat

Koldioxid, CO₂, bildas på naturlig väg vid vulkanutrott, genom förmultning av döda djur och växter och vid levande organismers andning.

Den frigörs också vid förbränning av fossila organismer, det vi i dagligt tal kallar olja, kol och naturgas. Koldioxid är en så kallad växthusgas, det vill säga den förhindrar överskottsvärmen från

svårt att se en tydlig koppling mellan koldioxid och klimat i materialet.

Nyligen kom dock en studie som faktiskt slog fast ett sådant samband. Ett forskarlag under ledning av geologen Isabel Montañez vid University of California rapporterade i tidskriften Science (07/01/05) att mycket tyder

på att den varmtperiod som inleddes för 305 miljoner år sedan, under permiden, inträffade samtidigt som koldioxidhalterna blev högre och högre.

Även den varmtperiod som jorden upplevde i skiftet mellan paleocen och eocen för 55 miljoner år sedan kan ha utlösats av ett plötsligt

solen att stråla ut igen i ymden. Effekten blir att temperaturen på jorden stiger.

De nuvarande koldioxidhalterna i jordens atmosfär är dock mycket låga historiskt sett, trots våra utsläpp. Under dinosaureernas tid för cirka 100 miljoner år sedan var halterna dubbelt så höga som idag och under permiden för 250 miljoner år sedan var de fyra gånger högre.

inflöde av koldioxid i atmosfären.

Trots detta hävdar forskare som Jan Veizer att resultatet är för motstridiga för att koldioxiden ska kunna utnåmnas som en avgörande drivkraft.

Han tror i stället att den viktigaste faktorn på lång sikt är den kosmiska strålningen. Andra lutar åt att en kombination av faktorer – jordarens lutning, kontinenternas förflyttningar, havsströmmarna – bestämmer utgången.

Det enda som är säkert är att sanningen finns därute, men ännu har vi inte lyckats blottlägga den.

(TT)